

[Jørgen Tved]

Derfor er det nok lidt af en tilsnigelse og kræver i hvert tilfælde store overvejelser, når vi er medforslagsstillere til denne dagsorden, der taler om, at enhver form for voldshandlinger på begge sider skal bringes til ophør. Kan man egentlig stille et sådant krav til folk, der kæmper for retten til at leve? Efter vores opfattelse er det et stort krav, man stiller til palæstinenserne. Når vi alligevel tillader os den frihed at gøre det, er det i dyb respekt for deres indsats og deres kamp og i dyb respekt for de mennesker, som vi tror gør, hvad de kan også for at få skabt fred i deres område.

Problemet er, om ikke oprettelsen af staten Israel faktisk har udviklet sig ligesom et gøgeæg, der er lagt i en anden fugls rede, og som på god imperialistisk vis forsøger at brede sig i hele området. Vi stiller det spørgsmål, om det ikke er en rigtig vurdering, og om staten Israel ville blive oprettet i dag, hvis vi stod i en tilsvarende situation. Der skal megen dristighed til at stille det krav til den palæstinensiske frihedsbevægelse, som vi gør i denne dagsorden, men vi tror, at PLO er så ansvarsbevidst, at de forstår, hvorfor vi gør det. Derfor er vi medforslagsstillere til denne dagsorden.

Jeg synes, man skulle gå langt videre for at presse den israelske regering til også at give palæstinenserne en ret til livet. Vi har stor sympati for de danskere, der har prøvet at tage sagen i egen hånd og nægter at købe varer, der er produceret i eller kommer fra Israel. Vi har meget stor respekt for dem, der på den måde demonstrerer deres afsky og foragt for de overgreb, der finder sted i de besatte områder, og vi havde set frem til, at et flertal i Folketinget ville gå med til at presse den danske regering til at sætte handelsmæssige restriktioner på dagsordenen.

Vi ser, at Fællesmarkedet åbenbart er gået længere, end den danske regering vil gå i denne sag. Vi beklager, at der ikke er det samme engagement hos udenrigsministeren i dag, som vi har oplevet tidligere, da man udstedte forbud mod import af kaviar og opretstående klaverer, da der var en anden udvikling et andet sted i Europa.

Men som sagt kan vi acceptere dette lille skridt til at presse og sandsynliggøre over for den israelske regering, at de nu må sætte sig ned og finde en eller anden form for løsning, finde ud af, at det ikke er enkeltksempler, ikke er isolerede tilfælde af vold, men er en politisk,

der drives meget bevidst fra den israelske regering, når vi ser, hvordan de ydmyger og mishandler mennesker og slår dem til krøblinge.

Som sagt har vi stor respekt for den frihedskamp, de mennesker fører, der blev jaget væk fra deres områder i 1948. Vi har stor respekt for, at de har kunnet bevare en kultur og selvstændighed, til trods for at de har fristet livet i nogle flygtningelejre, der altså ikke blev oprettet for 4 måneder siden.

Når man taler om terrorisme, skal man nok være lidt varsom. Jeg tror, det var hr. Pelle Voigt, der sagde, at det også er terrorisme, når man bomber flygtningelejre, hvor man faktisk godt ved der kun befinder sig kvinder og børn.

Men som sagt betragter vi dette som et lille stykke på en rigtig vej.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det har været en god debat, hvis vi ser bort fra den del af den, der blev ført med forhøjet stemmestyrke – en god debat, hvor der selvfølgelig har været nuancer imellem synspunkterne, men hvor vi har kunnet diskutere de nuancer, og hvor det er lykkedes alle med de forskellige synspunkter at lægge rimelige bånd på deres følelser, hvilket er godt netop i en situation som den, vi befinder os i. Jeg synes, det er godt og positivt, at så stort et flertal her i Folketinget kan enes om at formulere en grundlæggende holdning til de problemer, vi står over for. Det er klart, at det er noget, der gør vores stemme så meget stærkere og så meget mere overbevisende, når vi nu internationalt skal argumentere for det danske Folketings og den danske regerings synspunkter.

Vi anser det for både vigtigt og nødvendigt, at der bliver vedtaget en dagsorden, der tager afstand fra Israels fremfærd i de besatte områder, ganske som regeringen også finder det påkrævet, at man vender sig imod voldshandlinger, hvor de ellers måtte forekomme rundt omkring på jordkloden, for som det er sagt så mange gange før – men det gør det ikke mindre rigtigt – vold avler vold, og vold ødelægger den atmosfære af gensidig tillid, som er forudsætningen for, at man kan løse konflikter med fredelige midler.

Når regeringen støtter tanken om at afholde en international fredskonference, skyldes det, at det er denne løsningsmodel, der har og længe har haft den bedste mulighed for at lykkes.